

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:2928

av **Fredrik Eriksson och Jonas Millard (båda SD)**

Partistödet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillkommande ersättningar utöver det kommunala partistödet bör avräknas i rimlig utsträckning vid fördelning av det sistnämnda och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I 2 kap. 9–12 §§ kommunallagen (1991:900) stadgas gällande regler avseende kommunalt partistöd. Av 10 § framgår bland annat: ”Stödet får inte utformas så, att det otillbörligt gynnar eller missgynnar ett parti.” Vidare fastslås i 4 kap. 1 §, tredje stycket samma lag: ”En förtroendevald som fullgör sitt uppdrag på heltid eller betydande del av heltid ska ha benämningen kommunalråd, landstingsråd eller oppositionsråd eller en annan benämning som fullmäktige bestämmer.” Dessa personer, samt ytterligare ett antal förtroendevalda som fullgör sina uppdrag på heltid eller en betydande del av heltid i till exempel olika nämndspresidier, uppstår ofta betydande ersättningar av sina respektive kommuner. Som av en händelse lägger oftast de största partierna beslag på de flesta och högst arvoderade av dessa uppdrag. Kunde man anta att dessa personer enkom företrädde kommunens medborgare och allmänna intresse under denna heltid eller en betydande del av heltid förelåg kanske inget problem, men det vore naivt att tro att de inte samtidigt engagerar sig i sitt respektive partis interna angelägenheter under tiden. Sålunda torde en åtminstone inte obetydlig del av dessa ersättningar utgöra ett indirekt tillkommande partistöd, vilket vida överstiger undantagen i 4 kap. 12–15 §§. Härigenom erhåller de största, mest representerade och redan bäst bemedlade partierna inte enbart ett enormt informationsövertag gentemot övriga, mindre partier utan också avsevärda ekonomiska fördelar.

Förutom att olika åtgärder bör vidtas för att jämna ut informationsövertaget, vilket får avhandlas i andra förslag och motioner, så torde även intentionerna i § 10 kunna tillvaratas bättre genom att förslagsvis hälften av de samlade tillkommande ersättningar som de olika partiernas företrädare erhåller för dylika uppdrag avräknas från respektive partis kommunala partistöd. Motsvarande bör också gälla i den utsträckning

kommunerna bekostar politiska sekreterare eller dylikt för partierna, men då med större eller fullt avdrag eftersom dessa tjänstemän uteslutande är tillsatta för att arbeta för partiernas räkning. Huruvida respektive primär- eller sekundärkommun vill kompensera för detta bortfall genom att generellt höja det kommunala partistödet så att inga partier otillbörligt gynnas är förstås en fråga för dem själva att fatta beslut om.

Fredrik Eriksson (SD)

Jonas Millard (SD)